

Sygn. akt I C 261/14

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 10 listopada 2015 roku

Sąd Rejonowy w Słupsku I Wydział Cywilny

w składzie:

Przewodniczący: SSR Katarzyna Niemczyk

Protokolant: protokolant sądowy A. K. (1)

po rozpoznaniu w dniu 28 października 2015 roku w Słupsku

na rozprawie

sprawy z powództwa Powiatu S. – Powiatowego Urzędu Pracy w S.

przeciwko K. J. (1) i K. J. (2)

o zapłatę

I. zasądza od pozwanych K. J. (1) i K. J. (2) solidarnie na rzecz powoda Powiatu S. – Powiatowego Urzędu Pracy w S. kwotę 20.586,48 zł (dwadzieścia tysięcy pięćset osiemdziesiąt sześć złotych i 48/100) wraz z odsetkami ustawowymi od dnia 21.12.2011 roku do dnia zapłaty;

II. oddala powództwo w pozostałym zakresie;

III. zasądza od pozwanych K. J. (1) i K. J. (2) solidarnie na rzecz powoda kwotę 3.013,83 zł (trzy tysiące trzynaście złotych i 83/100) tytułem zwrotu kosztów procesu);

IV. zasądza od pozwanego K. J. (2) na rzecz powoda kwotę 1.410,41 zł (tysiąc czterysta dziesięć złotych i 41/100) tytułem zwrotu kosztów procesu;

V. oddala wniosek powoda o nadanie wyrokowi rygoru natychmiastowej wykonalności.

Sygn. akt I C 261/14

UZASADNIENIE

Powód Powiat S. – Powiatowy Urząd Pracy w S., reprezentowany przez radcę prawnego, wniósł o zasądzenie solidarnie od pozwanych K. J. (1) i K. J. (2) kwoty 29.108,84 zł wraz z ustawowymi odsetkami od dnia 21.12.2011 r. do dnia zapłaty oraz zasądzenie kosztów procesu, w tym kosztów zastępstwa procesowego w wysokości dwukrotności stawki minimalnej (żądanie zgłoszone na rozprawie w dniu 28.10.2015 roku).

W uzasadnieniu pozwu powód podał, że w dniu 25.01.2010 r. K. J. (1) reprezentujący firmę Przedsiębiorstwo Produkcyjno – Handlowo – Usługowe (...) złożył do Powiatowego Urzędu Pracy w S. wniosek o dokonanie refundacji ze środków Funduszu Pracy kosztów wyposażenia/doposażenia dwóch stanowisk pracy. W dniu 19.10.2011r. pomiędzy stronami została zawarta umowa nr (...). Formą zabezpieczenia w przypadku naruszenia warunków umowy było poręczenie K. J. (2) jako osoby fizycznej.

Powód w dniu 21.11.2011 r. przekazał na konto firmy kwotę refundacji w wysokości 40.393,32 zł.

W ramach przedmiotowej umowy pozwany K. J. (1) zobowiązał się do utworzenia dwóch stanowisk pracy i zatrudnienia na nich dwóch skierowanych bezrobotnych z Powiatu S. tj. gminy: D., D., K., G., S., P., w pełnym wymiarze czasu pracy na podstawie umowy o pracę w terminie 30 dni od daty zawarcia umowy oraz zatrudnienia na wyposażonym lub doposażonym stanowisku pracy w pełnym wymiarze czasu pracy skierowanych bezrobotnych przez okres 24 miesiące, a także utrzymania przez okres 24 miesiące stanowisk pracy utworzonych w związku z przyznaną refundacją.

Pozwany K. J. (1) nie realizował przedmiotowej umowy, bowiem na stanowisku nr 1 tokarz/frezer zatrudniał osoby bezrobotne tylko przez okres 141 dni, przy wymaganym okresie zatrudnienia 730 dni. Powód wypowiedział zawartą umowę i zażądał zwrotu kwoty przyznanej refundacji w wysokości proporcjonalnej do okresu niezatrudnienia na utworzonych stanowiskach skierowanych bezrobotnych, wraz z należnymi odsetkami ustawowymi naliczonymi od dnia przekazania środków na konto pozwanego. Pozwani do dnia wniesienia pozwu nie uregulowali żadanego zadłużenia.

Odpowiedź na pozew **pozwanych K. J. (1) i K. J. (2)** została zwrócona, gdyż została wniesiona po terminie.

Na rozprawie reprezentujący pozwanych K. J. (1) i K. J. (2) radca prawny wskazał, że pozwany K. J. (1) był gotowy do zatrudnienia osób na dwóch stanowiskach pracy, ale osoby skierowane przez Urząd Pracy nie miały kwalifikacji do wykonywania pracy na stanowiskach tokarz-frezer, a stanowiska te wymagają konkretnych umiejętności, wiążących się z koniecznością wcześniejszych szkoleń, czy kursów, które nie miały osoby zgłaszające się z Urzędu Pracy. Pozwany nie mógł zatrudnić na tych stanowiskach osób niewykwalifikowanych, gdyż groziłoby to wypadkiem przy pracy przy obsłudze tych maszyn. Ponadto zarzucił, że §2 pkt. 9 umowy zawartej z K. J. (1) jest niedopuszczalny.

W dalszych pismach przygotowawczych, co do których został określony termin na ich złożenie, i na rozprawie pozwani podnieśli, że:

- nie wszystkie osoby wskazywane przez powoda były kierowane do pozwanych;
- brak było numeru kodu dla zawodu wskazanego przez powoda;
- dofinansowanie na zakup tokarki i frezarki sterowanej numerycznie;
- usuwanie przez powoda ogłoszeń o pracę u pozwanego K. J. (1);
- powód skierował S. D. do pracy u pozwanego K. J. (1);
- umowa nie została zawarta na 24 miesiące, tylko przez ten czas pozwany miał zatrudniać osoby bezrobotne.

Na rozprawie w dniu 28.10.2015 roku nowy pełnomocnik pozwanego K. J. (1) – radca prawny – wniósł o przyznanie wynagrodzenia w wysokości dwukrotności stawki minimalnej.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

Pismem nadanym dnia 10.10.2011 roku K. J. (1) został poinformowany, że jego wniosek w sprawie refundacji kosztów wyposażenia lub doposażenia stanowiska pracy dla skierowanego bezrobotnego został pozytywnie zaopiniowany.

Pismem z dnia 11.10.2011 roku K. J. (1) zadeklarował zatrudnienie osób z Powiatu S., w skład którego wchodzi gminy: D., D., K., G., S., P..

(dowód: pismo z dnia 5.10.2011 roku wraz z potwierdzeniem nadania k. 27-28, pismo z dnia 11.10.2011 roku k.29 akt)

W dniu 19.10.2011 roku została zawarta umowa nr (...) pomiędzy Powiatowym Urzędem Pracy w S. (zwaną dalej w treści umowy urzędem), a K. J. (1) prowadzącym działalność gospodarczą pod firmą Przedsiębiorstwo Produkcyjno – Handlowo – Usługowe (...) K. J. (1) w S. (zwanego dalej w treści umowy podmiotem prowadzącym działalność

gospodarczą) w sprawie refundacji kosztów wyposażenia lub doposażenia stanowiska pracy dla skierowanego bezrobotnego.

Zgodnie z § 1 umowy przedmiotem umowy jest refundacja kosztów wyposażenia lub doposażenia dwóch stanowisk pracy, utworzonych dla dwóch bezrobotnych skierowanych do „podmiotu prowadzącego działalność gospodarczą przez urząd.

Na mocy § 2 ust. 1 pkt 1, 6, 8, 9, 11, 12, 13, 15 umowy prowadzący działalność gospodarczą zobowiązuje się do:

- utworzenia dwóch stanowisk pracy i zatrudnienia na nich dwóch skierowanych bezrobotnych z Powiatu S., w skład którego wchodzi gminy: D., D., K., G., S., P., w pełnym wymiarze czasu pracy na podstawie umowy o pracę w terminie 30 dni od daty zawarcia niniejszej umowy (pkt 1).

- bieżącego informowania urzędu o ewentualnym rozwiązaniu umowy o pracę przez bezrobotnego lub podmiot prowadzący działalność gospodarczą, wygaśnięciu umowy lub jej rozwiązaniu przed upływem 24 miesięcy lub udzielenia urlopu bezpłatnego, przejścia na emeryturę, urlopu macierzyński i wychowawczy oraz zasiłek rehabilitacyjny (pkt 6);

- złożenia w terminie 5 dni od dnia ustania lub wygaśnięcia stosunku pracy oferty pracy w PUP przy ul. (...) w celu zgłoszenia wolnego miejsca na refundowane stanowisko (pkt 8)

- zatrudnienia w miejsce pracownika, o którym mowa w § 2 ust. 1 pkt. 6 (w ciągu 30 dni od dnia ustania lub wygaśnięcia stosunku pracy) kolejnego bezrobotnego skierowanego przez urząd. Skierowanie do pracy oraz nowa umowa o pracę powinna zostać przekazana do PUP w terminie 7 dni od daty jej zawarcia. W przypadku braku w rejestrze urzędu osób spełniających stawiane warunki, wskazane dla danego stanowiska we wniosku, podmiot zobowiązuje się do zatrudnienia kandydata o kwalifikacjach niższych i przyuczenia go do pracy na wskazanym stanowisku (pkt 9);

- zatrudnienia na wyposażonym lub doposażonym stanowisku pracy w pełnym wymiarze czasu pracy skierowanych bezrobotnych przez okres 24 miesięcy (pkt 11);

- utrzymania przez okres 24 miesięcy stanowisk pracy utworzonych w związku z przyznaną refundacją (pkt 12);

- zatrudnienia kolejnych osób w przypadku zmniejszenia poziomu zatrudnienia na stanowisku refundowanym, o którym mowa w § 2 ust. 1 pkt. 11 w terminie 30 dni od dnia zaistnienia sytuacji powodującej zmniejszenie poziomu zatrudnienia (pkt 13);

- faktycznego wyposażenia utworzonych stanowisk pracy w urządzeniach zakupionych zgodnie ze szczegółową specyfikacją i harmonogramem wydatków dotyczących wyposażenia lub doposażenia stanowiska pracy w miejscu wykonywania pracy wskazanym we wniosku (pkt 15);

Zgodnie z §7 ust. 2 pkt. 2 umowy podmiot prowadzący działalność gospodarczą zobowiązuje się do zwrotu w terminie 30 dni od dnia otrzymania wezwania urzędu, przyznanej refundacji w wysokości proporcjonalnej do okresu niezatrudnienia na utworzonych stanowiskach pracy skierowanego bezrobotnego, wraz z odsetkami ustawowymi naliczonymi od dnia uzyskania środków, w przypadku niespełniania warunków, o których mowa w §2 ust. 1 pkt. 11 i 12.

(dowód: umowa z dnia 19.10.2011 roku k. 12 – 17)

W dniu 19.10.2011 roku została zawarta pomiędzy Powiatowym Urzędem Pracy w S. (zwanej dalej w treści umowy urzędem), a K. J. (2) (zwanym dalej poręczycielem) umowa poręczenia, na mocy której poręczyciel zobowiązał się do spłaty na rzecz urzędu zobowiązań korzystającego K. J. (1) wynikających z umowy nr (...) z dnia 19.10.2011 roku, na wypadek gdyby dłużnik swoich zobowiązań nie wykonał.

(dowód: umowa poręczenia z dnia 19.11.2011 roku k. 20 – 22)

Aneks nr (...) z dnia 21.10.2011 roku do umowy nr (...) z dnia 19.10.2011 roku zmieniono §4 ust. 1 umowy, który otrzymał brzmienie:

urząd dokona refundacji na wniosek podmiotu prowadzącego działalność gospodarczą kosztu wyposażenia 2 stanowisk pracy w kwocie 40.393,32 zł nie więcej jednak niż poniesione koszty na zakup, jednakże w wysokości nie przekraczającej 600 % przeciętnego wynagrodzenia obowiązującego w dniu zawarcia umowy z przeznaczeniem na wyposażanie lub doposażenie stanowiska pracy w zakresie: 2 osoby tokarz-frezer (kod zawodu (...)).

(dowód: aneks nr (...) z dnia 21.10.2011 roku k.23)

Pismem z dnia 19.12.2011 r. Dyrektor Powiatowego Urzędu Pracy w S. przyznał K. J. (1) środki w wysokości 40.393,32 zł na refundację kosztów poniesionych na utworzenie 2 dodatkowych miejsc pracy w zakresie: 2 osoby – tokarz-frezer.

W dniu 21.12.2011 roku środki pieniężne w przyznanej kwocie zostały przełane na konto K. J. (1).

(dowód: pismo z dnia 19.12.2011 roku k. 24-25, potwierdzenie wykonania przelewu z dnia 21.12.2011 roku k. 26)

W piśmie z dnia 28.03.2013 roku Powiatowy Urząd Pracy w S. poinformował K. J. (1) o tym, że w sprawie uzupełnienia dokumentów zatrudnienia K. G. do umowy z dnia 19.10.2011 roku, nie zostało przez niego dostarczone oświadczenie stanowiące załącznik nr 2 do tej umowy.

(dowód: pismo z dnia 28.03.2013 roku k. 32 wraz z potwierdzeniem odbioru k. 33)

Pismem doręczonym pozwanym K. J. (1) i K. J. (2) w dniu 3.04.2013 roku Powiatowy Urząd Pracy w S. wypowiedział umowę z dnia 19.10.2011 roku nr (...) i wezwał do zapłaty kwoty 32.069,53 zł oraz kwoty odsetek ustawowych w wysokości 5.311,24 zł naliczonych od dnia 21.12.2011 roku do dnia 29.03.2013 roku.

(dowód: pismo z dnia 29.03.2013 roku k. 34 – 37, dwa potwierdzenia odbioru k. 38)

Pismem złożonym w dniu 28.05.2013 roku K. J. (1) wystąpił do Powiatowego Urzędu Pracy w S. z prośbą o zmianę decyzji odnośnie wypowiedzenia umowy i przedłużenia terminu obowiązywania umowy do końca listopada 2013 roku. W piśmie tym zobowiązał się również do zatrudnienia w liczbie 4 osób z obszaru objętego umową i wypełnić miesiące zatrudnienia opisane w umowie.

Na piśmie tym sporządzono adnotację do pracownika Powiatowego Urzędu Pracy w S. o:

- sporządzenie w porozumieniu z radcą prawnym ugody zmierzającej do wyrównania dniówek w zatrudnieniu objętych dotychczasową umową w przeliczeniu na ilość etatów / osób gwarantujących pełną realizację zobowiązania umownego;
- ewentualną zmianę (wypowiedzenia) w procedurach po przyjęciu treści ugody przez zainteresowanego.

(dowód: pismo z dnia 28.05.2013 roku)

W piśmie z dnia 12.06.2013 roku skierowanym do K. J. (1) Powiatowy Urząd Pracy w S. oświadczył, że ewentualne cofnięcie wypowiedzenia warunków umowy uzależnione będzie od:

- przedłożenia dokumentów potwierdzających zatrudnienie K. G. (umowa o pracę wygasła z dniem 28.02.2013 roku i do dnia dzisiejszego nie przedłożono umowy o pracę potwierdzającej kontynuację zatrudnienia lub świadectwa pracy) oraz umowy o pracę D. D. zatrudnionego od dnia 14.03.2013 roku (w dokumentacji PUP jest tylko skierowanie do pracy);
- uzupełniania stanu zatrudnienia do dnia 1.07.2013 roku poprzez zatrudnienie 2 osób bezrobotnych ze skierowaniem pod umowę refundacji w przypadku braku zatrudnienia zgodnie z umową refundacji;

- ewentualne sporządzenie aneksu do umowy będzie możliwe tylko do dnia 30.11.2013 roku po przedłożeniu dokumentów potwierdzających zatrudnienie 2 osób bezrobotnych pod umowę nr (...) z dnia 19.10.2011 roku co zmniejszy kwotę zadłużenia wynikającego z wypowiedzenia umowy.

Poinformowano również o tym, że po przedłożeniu świadectw pracy oraz umów o pracę urząd wyliczy ponownie kwotę do zwrotu proporcjonalnie do okresu niezatrudnienia, którą należy zwrócić do dnia 30.07.2013 roku.

(dowód: pismo z dnia 12.06.2013 roku k. 40 – 41, potwierdzenie odbioru k. 42)

W piśmie z dnia 2.08.2013 roku Powiatowy Urząd Pracy w S. oświadczył K. J. (1), że nie wyraża zgody na cofnięcie wypowiedzenia umowy z dnia 19.10.2011 roku nr (...) i sporządzenia aneksu przedłużającego umowę z powodu tego, że:

- nie uzupełniono stanu zatrudnienia na refundowanym stanowisku;

- nie udzielono odpowiedzi w kwestii dotyczącej zwrotu środków proporcjonalnie do okresu niezatrudnienia na utworzonych stanowiskach pracy, które należało zwrócić do dnia 30.07.2013 roku.

(dowód: pismo z dnia 2.08.2013 roku k. 43, potwierdzenie odbioru k. 44)

Pozwany K. J. (1) zatrudnił na umowę o pracę osoby posiadające status bezrobotnego z Powiatu S. na stanowisku tokarz / frezer w okresach:

a/ M. M. przez okres 62 dni, tj. od dnia 5.12.2011 roku do dnia 4.02.2012 roku;

b/ D. D. przez okres 293 dni, tj. od dnia 14.03.2013 roku do dnia 31.12.2013 roku;

c/ K. G. przez okres 268 dni, tj. od dnia 8.12.2011 roku do dnia 31.08.2012 roku;

d/ S. D. przez okres 93 dni, tj. od dnia 2.08.2013 roku do dnia 2.11.2013 roku.

Powiat S. – Powiatowy Urząd Pracy w S. na poczet wykonania umowy z dnia 19.10.2011 roku nr (...) zaliczył zatrudnienie:

a/ M. M. przez okres 62 dni, tj. od dnia 5.12.2011 roku do dnia 4.02.2012 roku;

b/ D. D. przez okres 79 dni, tj. od dnia 14.03.2013 roku do dnia 30.05.2013 roku;

c/ K. G. przez okres 268 dni, tj. od dnia 8.12.2011 roku do dnia 31.08.2012 roku.

(bezsporne)

W piśmie z dnia 30.08.2013 roku Powiatowy Urząd Pracy w S. oświadczył K. J. (1), że S. D. zgłosił w ewidencji osób bezrobotnych podjęcie zwykłego zatrudnienia, a nie w ramach umowy subsydiowanej. Wobec powyższego nie zostało wydane skierowanie, którego przedłożenie do akt sprawy jest wymogiem niezbędnym.

(dowód: pismo z dnia 30.08.2013 roku k. 57)

S. D. przed zatrudnieniem u K. J. (1) był zarejestrowany jako osoba bezrobotna w Powiatowym Urzędzie Pracy w S..

S. D. jest osobą zamieszkałą w Powiecie S..

(bezsporne)

Powiatowy Urząd Pracy w S. skierował do pracy u K. J. (1):

1/ w dniu 23.02.2012 roku:

a/ P. Z.;

Pozwany sporządził adnotację na skierowaniu do pracy: brak doświadczenia w zawodzie.

b/ M. S.;

Pozwany sporządził adnotację na skierowaniu do pracy: brak doświadczenia na obrabiarkach typu: tokarka / frezarka.

c/ A. W.;

Pozwany sporządził adnotację na skierowaniu do pracy: brak doświadczenia w obróbce metalu.

d/ P. W., który został pozbawiony statusu bezrobotnego, albowiem nie zgłosił się u pozwanego;

e/ D. B.;

Pozwany sporządził adnotację na skierowaniu do pracy: brak doświadczenia (nieczytelny tekst).

f/ S. D.;

Pozwany sporządził adnotację na skierowaniu do pracy: brak doświadczenia obróbce metalu;

g/ A. K. (2);

Pozwany sporządził adnotację na skierowaniu do pracy: brak doświadczenia (nieczytelny tekst)

h/ J. W.;

Pozwany sporządził adnotację na skierowaniu do pracy: brak doświadczenia w zawodzie.

i/ M. B. (1);

Pozwany sporządził adnotację na skierowaniu do pracy: brak doświadczenia w zawodzie.

j/ M. G. (1)

Pozwany sporządził adnotację na skierowaniu do pracy: brak doświadczenia na tokarkach i frezarkach.

k/ E. P.;

Pozwany sporządził adnotację na skierowaniu do pracy: nie spełnia warunków kwalifikujących do pracy.

l/ M. G. (2);

Pozwany sporządził adnotację na skierowaniu do pracy: brak doświadczenia w zawodzie.

ł/ D. K.;

Pozwany sporządził adnotację na skierowaniu do pracy: brak doświadczenia w obróbce metalu.

2/ w dniu 12.03.2012 roku:

a/ K. W.;

Pozwany sporządził adnotację na skierowaniu do pracy: brak podstawowego doświadczenia w obróbce metalu.

b/ M. B. (2);

Pozwany sporządził adnotację na skierowaniu do pracy: nie posiada stażu w obróbce metalu.

c/ H. M.:

Pozwany sporządził adnotację na skierowaniu do pracy: brak doświadczenia. Do rozpatrzenia.

(dowód: skierowanie do pracy k. 70, 71, 72, 73, 74, 75, 76, 77, 78, 79, 80, 81, 82, 87, 88, 89,

W kartach rejestracyjnych bezrobotnych wpisano:

1/ P. Z.:

nazwa ukończonej szkoły: technikum mechaniczne obróbka skrawaniem, natomiast załączono do dokumentacji kopię świadectwa ukończenia szkoły zasadniczej w zawodzie tokarz;

2/ M. S.:

- zawód wyuczony: ślusarz – mechanik;

- zawód wykonywany: ślusarz;

3/ D. B.:

- zawód wyuczony: tokarz, frezer;

4/ S. D.:

- zawód wyuczony: tokarz;

5/ A. K. (2):

- zawód wyuczony: tokarz;

6/ J. W.:

- zawód wyuczony: tokarz i tokarz metalu;

7/ M. G. (1):

- zawód wyuczony: operator obrabiarek skrawających;

załączono do dokumentacji kopię świadectwa pracy, z którego wynika, że w okresie od dnia 1.08.1994 roku do dnia 26.07.2007 roku był zatrudniony na stanowisku: ślusarz;

8/ E. P.:

- zawód wyuczony: frezer, ślusarz;

załączono do dokumentacji kopię świadectwa pracy, z którego wynika, że w okresie od dnia 16.09.2002 roku do dnia 12.11.2003 roku był zatrudniony na stanowisku ślusarz produkcyjny;

9/ M. G. (2):

- zawód wyuczony: ślusarz, frezer;

10/ K. W.:

- zawód wyuczony: operator obrabiarek skrawających;

załączono do dokumentacji kopię świadectwa ukończenia szkoły zasadniczej w zawodzie operator obrabiarek skrawających;

11/ H. M.:

- zawód wykonywany: operator obrabiarek sterowanych numerycznie;

do dokumentacji załączono:

- kopię świadectwa pracy, z którego wynika, że w okresie od dnia 1.03.2010 roku do dnia 31.10.2010 roku był zatrudniony na stanowisku tokarz;

- zaświadczenie z dnia 3.01.2008 roku o ukończeniu programowania i obsługi obrabiarek sterowanych numerycznie;

12/ P. B.:

- zawód wykonywany: tokarz;

do dokumentacji załączono kopię świadectwa ukończenia szkoły zasadniczej w zawodzie operator obrabiarek skrawających;

13/ D. K.:

- zawód wyuczony: tokarz – frezer;

do dokumentacji załączono kopię świadectwa pracy, z którego wynika, że w okresie od dnia 19.04.2004 roku do dnia 19.11.2004 roku wykonywał pracę frezera;

(dowód: karta rejestracyjna bezrobotnego k. 114, k. 129, 167, 176, 189, 198, 201, 215, 225, 228, 233, 245, 257, 264, 270, kopia świadectwa szkolnego k. 122, k. 252, 269, kopia świadectwa pracy k. 224, k. 231, k. 260, 280, zaświadczenie k. 261)

Oferty pracy zgłaszane przez K. J. (1) w Powiatowym Urzędzie Pracy w S. były automatycznie usuwane z systemu po upływie miesiąca bez uprzedzenia o takiej zasadzie pozwanego.

(dowód: zeznania pozwanego K. J. (1) k. 295)

Sąd zważył, co następuje:

Powództwo zasługuje w części na uwzględnienie.

Na mocy przepisów art. 46 ust. 1 pkt. 1 i ust. 2 ustawy z dnia 20.04.2004 roku o promocji zatrudnienia i instytucjach rynku pracy (Dz.U. 2015, 149 tj.) o treści obowiązującej w dacie zawarcia umowy, starosta z Funduszu Pracy może zrefundować podmiotowi prowadzącemu działalność gospodarczą koszty wyposażenia lub doposażenia stanowiska pracy dla skierowanego bezrobotnego w wysokości określonej w umowie, nie wyższej jednak niż 6-krotnej wysokości przeciętnego wynagrodzenia.

Podmiot prowadzący działalność gospodarczą, niepubliczne przedszkole, niepubliczna szkoła i producent rolny, który otrzymał refundację kosztów wyposażenia lub doposażenia stanowiska pracy dla skierowanego bezrobotnego, jest obowiązany dokonać zwrotu otrzymanych środków wraz z odsetkami, jeżeli zatrudniał na utworzonym stanowisku

pracy skierowanego lub skierowanych bezrobotnych w pełnym wymiarze czasu pracy łącznie przez okres krótszy niż 24 miesiące albo naruszył inne warunki umowy o refundację.

W myśl art. 61 e pkt. 1 „a” przywołanej wyżej ustawy ze środków Funduszu Pracy oraz środków, o których mowa w art. 56 ust. 3 pkt 2 ustawy z dnia 30 sierpnia 1996 r. o komercjalizacji i prywatyzacji (Dz. U. z 2013 r. poz. 216, z późn. zm.), a także ze środków Unii Europejskiej, mogą być finansowane pożyczki na utworzenie stanowiska pracy dla bezrobotnego, w tym bezrobotnego skierowanego przez powiatowy urząd pracy podmiotom, o których mowa w art. 46 ust. 1 pkt 1 i 1a oraz ust. 1a.

Na mocy przepisu art. 61f przywołanej wyżej ustawy pożyczki oraz usługi doradcze i szkoleniowe, o których mowa w art. 61e, są przyznawane zgodnie z warunkami dopuszczalności pomocy de minimis.

Zgodnie z przepisem art. 61m ust. 1 tej ustawy formą zabezpieczenia spłaty i zwrotu udzielonych pożyczek, o których mowa w art. 61e pkt 1 i 2, jest weksel własny in blanco i poręczenie dwóch osób fizycznych.

Na mocy przepisu §2 ust. 1 i 2 pkt. 1, 2 i 3, § 3 ust. 2, § 9 ust. 1, 2 i 3, § 10 ust. 1 rozporządzenia Ministra Pracy i Polityki Społecznej z dnia 23.03.2009 roku w sprawie programów specjalnych (Dz. U. z dnia 27 marca 2009 r.; Dz.U.2009.50.401) opracowanie programu specjalnego poprzedza się przeprowadzeniem analizy służącej sporządzeniu charakterystyki lokalnego rynku pracy i zidentyfikowaniu jego głównych problemów.

Przygotowując analizę lokalnego rynku pracy, uwzględnia się w szczególności:

- 1)strukturę bezrobocia;
- 2)oferty pracy oraz bezrobotnych według zawodów i specjalności;
- 3)wyniki monitoringu zawodów deficytowych i nadwyżkowych;

Dokonując doboru uczestników programu specjalnego, bierze się pod uwagę w szczególności predyspozycje psychofizyczne, kwalifikacje i doświadczenie zawodowe oraz ich umiejętności, a także rozpoznaje się możliwe do wystąpienia bariery utrudniające zatrudnienie lub utrzymanie miejsc pracy.

Starosta, na podstawie bieżących analiz rynku pracy oraz monitoringu przebiegu realizacji programu specjalnego, może dokonywać zmian w zakresie, sposobie oraz harmonogramie realizacji i finansowania programu specjalnego, o ile są one niezbędne dla uzyskania zamierzonych celów.

Zmiany w programie specjalnym, o których mowa w ust. 1, starosta uzgadnia z podmiotami współpracującymi przy jego realizacji.

Starosta może podjąć decyzję o wstrzymaniu realizacji programu specjalnego, jeżeli osiągnięcie zakładanych w programie specjalnym celów i efektów jest niemożliwe.

Pomoc w ramach programu specjalnego dla przedsiębiorstw, o których mowa w art. 1 załącznika I do rozporządzenia Komisji (WE) nr 800/2008 z dnia 6 sierpnia 2008 r. uznającego niektóre rodzaje pomocy za zgodne ze wspólnym rynkiem w zastosowaniu art. 87 i 88 Traktatu (ogólne rozporządzenie w sprawie wyłączeń blokowych) (Dz. Urz. UE L 214 z 09.08.2008, str. 3), stanowi pomoc de minimis, w rozumieniu rozporządzenia Komisji (WE) nr 1998/2006 z dnia 15 grudnia 2006 r. w sprawie stosowania art. 87 i 88 Traktatu WE do pomocy de minimis (Dz. Urz. UE L 379 z 28.12.2006, str. 5), rozporządzenia Komisji (WE) nr 875/2007 z dnia 24 lipca 2007 r. w sprawie stosowania art. 87 i 88 Traktatu WE w odniesieniu do pomocy w ramach zasady de minimis dla sektora rybołówstwa zmieniającego rozporządzenie (WE) nr 1860/2004 (Dz. Urz. UE L 193 z 25.07.2007, str. 6) lub rozporządzenia Komisji (WE) nr 1535/2007 z dnia 20 grudnia 2007 r. w sprawie zastosowania art. 87 i 88 Traktatu WE w odniesieniu do pomocy de minimis w sektorze produkcji rolnej (Dz. Urz. UE L 337 z 21.12.2007, str. 35), i jest udzielana zgodnie z przepisami wymienionych rozporządzeń.

Jak stanowi przepis art. 353 § 1 k.c. zobowiązanie polega na tym, że wierzyciel może żądać od dłużnika świadczenia, a dłużnik powinien świadczenie spełnić.

Na mocy przepisu art. 353¹ k.c. strony zawierające umowę mogą ułożyć stosunek prawny według swego uznania, byleby jego treść lub cel nie sprzeciwiały się właściwości (naturze) stosunku, ustawie ani zasadom współżycia społecznego.

Zgodnie z przepisem art. 876 § 1 k.c. przez umowę poręczenia poręczyciel zobowiązuje się względem wierzyciela wykonać zobowiązanie na wypadek, gdyby dłużnik zobowiązania nie wykonał.

W myśl przepisu art. 881 k.c. w braku odmiennego zastrzeżenia poręczyciel jest odpowiedzialny jak współdłużnik solidarny.

Niekwestionowane w sprawie było to, że pozwany K. J. (2) zobowiązał się wobec powoda wykonać zobowiązanie na wypadek, gdyby pozwany K. J. (1) zobowiązania nie wykonał.

Bezsporne w sprawie było również to, że powód wypowiedział umowę z dnia 19.10.2011 roku nr (...) (zwanej w dalszej części uzasadnienia umową). Sporne było w sprawie to, czy powód wycofał się ze złożonego oświadczenia o wypowiedzeniu umowy, co podnosiła strona pozwana. Sporne było również to ilu pracowników i jaki czas zatrudnienia może być zaliczony na poczet wykonania umowy.

Z uwagi na fakt, że pozwani zgodnie z ciążącym na nich obowiązkiem dowodowym nie wykazali, aby powód cofnął oświadczenie o wypowiedzeniu umowy, bezprzedmiotowe są rozważania na okoliczność dopuszczalności ewentualnego cofnięcia takiego oświadczenia po dotarciu tego oświadczenia do pozwanego K. J. (1) w świetle przepisu art. 61 § 1 zdanie drugie Kodeksu cywilnego.

Żaden ze zgłoszonych dowodów przez pozwanych nie potwierdził faktu, aby powód cofnął oświadczenie o wypowiedzeniu umowy.

Przedmiotem oceny sądu była okoliczność w jakiej części pozwany K. J. (1) wywiązał się z umowy zwartej z powodem w przedmiocie zatrudnienia osób zarejestrowanych przez powoda jako osoby bezrobotne i skierowanych przez Powiatowy Urząd Pracy do pozwanego.

Bezsporne w sprawie było zaliczenie na poczet wykonania umowy zatrudnienia M. M. w ilości 62 dni, K. G. w ilości 268 dni oraz D. D. w ilości 79 dni. Jedynie omyłkowo liczba dni zatrudnienia K. G. została przez powoda wskazana jako 267, gdy faktycznie okres ten stanowił 268 dni.

Sporne było zaliczenie czasu zatrudnienia S. D. w ilości 93 dni oraz D. D. w ilości przekraczającej 79 dni.

Pozwani zarzucali, że do umowy został wpisany kod zawodu (...), gdy prawidłowy kod zawodu wynosi (...). Podniesiony zarzut nie ma znaczenia w sprawie, albowiem jest on wynikiem omyłki przy sporządzaniu umowy i aneksu do umowy. Żadna ze stron nie miała wątpliwości, że umowa dotyczy zatrudnienia na stanowisku z kodem zawodu (...). Wskazują na to dane podawane przez K. J. (1) zgłaszane do urzędu pracy w poszukiwaniu pracownika, jak również brak wątpliwości K. J. (1) co do tego na jakie stanowisko pracy zgłaszali się skierowani przez urząd kandydaci.

K. J. (1) zarzucał również powodowi, że ten kierował do pracy osoby bez kwalifikacji i nie posiadające doświadczenia w zawodzie.

Jak wynika z materiału dowodowego zgromadzonego w aktach sprawy w postaci kart rejestracyjnych bezrobotnych, świadectw pracy i dyplomów ukończenia szkół oraz zaświadczenia, w znacznej części osoby skierowane przez powoda posiadały bądź wyuczony zawód tokarz – frezer bądź tokarz, czy też zdobyte doświadczenie zawodowe. Na ostatnim terminie rozprawy pozwany K. J. (1) oświadczył, że weryfikując osoby, które się do niego zgłaszały był być może zbyt ostrożny, co wynikało z faktu, iż wydarzył się w zakładzie wypadek przy pracy. Jednocześnie pozwany podnosił, że

zakupione urządzenia były specjalistyczne i charakteryzuje je wysoka technologia, co wykluczało, aby przy takich urządzeniach pracowały niewykwalifikowane osoby.

W informacjach podanych na stronach internetowych (http://psz.praca.gov.pl/rynek-pracy/bazy-danych/klasyfikacja-zawodow-i-specjalnosci/wyszukiwarka-opisow-zawodow/-,klasyfikacja_...?p_p_lifecycle=2&p_p_state=exclusive&p_p_resource_id=pdf&p_p_cacheability=cacheLevelPage&_jobclassificationportlet) wskazano, że pracodawcy zatrudniają na tym stanowisku osoby posiadające ukończoną zasadniczą szkołę zawodową w zawodzie (...) Operator obrabiarek skrawających lub technikum o kierunku (...) mechanik, a także osoby z potwierdzoną kwalifikacją M.19. Użytkowanie obrabiarek skrawających, ujętą w podstawie programowej kształcenia w

tym zawodzie. Możliwe jest również uzyskanie kompetencji zawodowych właściwych dla zawodu poprzez szkolenie praktyczne (przyuczenie) na stanowisku pracy, staże, zdobywanie doświadczenia w trakcie pracy. Tokarz/frezer obrabiarek sterowanych numerycznie przed podjęciem pracy na stanowisku powinien ukończyć specjalistyczne szkolenia w zakresie obsługi obrabiarki oraz czytania i edycji programów obróbkowych.

Podkreślić przy tym należy, że pozwany K. J. (1) zobowiązał się do zatrudnienia na wyposażonych stanowiskach pracy 2 osób w zawodzie tokarz / frezer bądź do zatrudnienia kandydata o kwalifikacjach niższych i przyuczenia go do pracy na wskazanym stanowisku. Ostatecznie pozwany przyznał, że znając dokumenty złożone do akt sprawy przez powoda, dotyczące kwalifikacji zawodowych kandydatów, może ze 3 – 4 osoby by zatrudnił (zeznania pozwanego k. 294).

K. J. (1) zgodnie z umową podjął się zatrudnienia osób w zawodzie tokarz/ frezer bądź do przyuczenia kandydata do pracy. Pozwany chcąc wywiązać się należycie z umowy powinien był dokładnie zweryfikować dane zgłaszane przez kandydata bądź ustalić po pierwszych nieudanych próbach zatrudnienia kwalifikacje zgłaszających się osób w urzędzie. N. bezrobotnych posiadających kwalifikacje zawodowe obciąża pozwanego K. J. (1).

Jeżeli zaś pozwany uważał, że nie posiada kwalifikacji do przyuczenia do zawodu osoby bez kwalifikacji nie powinien był się do tego zobowiązywać podpisując umowę.

Bez wątplenia zakupiony sprzęt jest technologicznie zaawansowany. Jednakże, o czym poinformował pozwany przed zamknięciem rozprawy, aktualnie zatrudnił osobę bez kwalifikacji, którą zamierza przyuczyć do zawodu.

Powód zarzucał pozwanemu K. J. (1), że powinien był we własnym zakresie poszukiwać osób bezrobotnych a jednocześnie wymagał, aby pozwany zatrudnił wyłącznie osoby skierowane przez powoda.

Słusznie zauważył pozwany, że niezasadnie powód wymagał od pozwanego poszukiwania osoby bezrobotnej we własnym zakresie, skoro osoby te miały być zarejestrowane jako osoby bezrobotne, a rejestr danych prowadzi powód zgodnie z przepisem art. 33 ust. 1 ustawy z dnia 20.04.2004 roku o promocji zatrudnienia i instytucjach rynku pracy.

Pełnomocnik powoda odmawiał uznania czasu pracy S. D. powołując się na to, że nie był skierowany przez urząd pracy do pozwanego (k. 289), czemu pozwany K. J. (1) zaprzeczał. Jak wynika z pisma z dnia 30.08.2013 roku powód odmówił wystawienia skierowania temu bezrobotnemu. Istotą umowy było to, aby pozwany K. J. (1) zatrudnił na utworzonym stanowisku pracy tokarz/frezer osoby posiadające status osoby bezrobotnej z Powiatu S.. Zatrudniając S. D. cel umowy został osiągnięty, albowiem była to osoba posiadająca status osoby bezrobotnej i z wymaganego rejonu. Brak skierowania tej osoby do K. J. (1), w sytuacji gdy do końca 2013 roku strony prowadziły rozmowy w przedmiocie dalszego wykonywania umowy, obciąża powoda i nie może wywoływać negatywnych skutków dla pozwanego. Zasadnym jest zatem zaliczenie czasu zatrudnienia S. D. na poczet wykonania umowy.

Strony, wbrew twierdzeniom powoda nie były związane umową przez okres 24 miesięcy. Wynika to jasno z postanowień umowy na co słusznie zwrócił uwagę pozwany powołując się na uregulowania o przerwach w zatrudnieniu.

Biorąc te okoliczności pod uwagę, jak również stanowisko przedprocesowe powoda, który rozważał cofnięcie oświadczenia o wypowiedzeniu umowy, oraz zadania ustawowe nałożone na samorząd powiatu w zakresie polityki rynku pracy, do których należy odejmowanie działań zmierzających do przeciwdziałania bezrobociu, udzielanie pomocy bezrobotnym w poszukiwaniu pracy i pracodawcom w pozyskiwaniu pracowników przez pośrednictwo pracy (art. 9 ust. 1 ustawy z dnia 20.04.2004 roku o promocji zatrudnienia i instytucjach rynku pracy) sąd zaliczył zatrudnienie S. D. w wymiarze 93 dni na poczet wykonania umowy.

Z tego samego powodu zaliczyć należało zatrudnienie D. D. w ilości dni zgłoszonych w piśmie procesowym pozwanych z dnia 8.08.2014 roku tj. łącznie 293 dni za okres od dnia 14.03.2013 roku do dnia 31.12.2013 roku.

S. D. był zatrudniony do dnia 2.11.2013 roku. Zgodnie z umową od ustania zatrudnienia w ciągu 30 dni należało zatrudnić kolejnego bezrobotnego. Ponieważ po 31.12.2013 roku zatrudniony był tylko jeden bezrobotny, czas zatrudnienia D. D. od 1.01.2014 roku nie został zaliczony na poczet wykonania umowy. Zaliczenie czasu od dnia 1.01.2014 roku byłoby nadużyciem, albowiem pozwany zobowiązany był do jednoczesnego zatrudnienia dwóch bezrobotnych, każdego przez łączny okres 24 miesięcy, a nie jednego bezrobotnego przez łączny okres 48 miesięcy.

Sąd uwzględnił zatrudnienie przez pozwanego K. J. (1) na poczet wykonania umowy osób:

- M. M. w ilości 283 dni;
- D. D. w ilości 293 dni;
- K. G. w ilości 268 dni;
- S. D. w ilości 93 dni.

Pozwany K. J. (1) zobowiązany był do zatrudnienia dwóch pracowników przez łączny okres 1.460 dni. Faktycznie w ramach wykonania umowy pozwany zatrudnił pracowników przez łączny okres 716 dni. Kwota otrzymanej refundacji wynosiła 40.393,32 zł, zatem w przeliczeniu na 1 dzień kwota ta stanowi 27,67 zł ($40.393,32 \text{ zł} : 1.460 = 27,67 \text{ zł}$). Pozwani zobowiązani są do zwrotu powodowi solidarnie kwoty stanowiącej iloczyn 27,67 zł i 744 dni (1.460 dni wg umowy – 716 dni faktycznie zaliczonych na poczet wykonania umowy = 744 dni) tj. 20.586,48 zł.

Wobec powyższego sąd na podstawie przepisu art. 46 ust. 2 ustawy z dnia 20.04.2004 roku o promocji zatrudnienia i instytucjach rynku pracy (Dz.U. 2015, 149 tj.) w zw. z art. 353 k.c. w zw. z art. 876 § 1 k.c. w zw. z art. 881 k.c. zasądził od pozwanych K. J. (1) i K. J. (2) solidarnie na rzecz powoda Powiatu S. – Powiatowego Urzędu Pracy w S. kwotę 20.586,48 zł wraz z odsetkami ustawowymi od dnia 21.12.2011 roku do dnia zapłaty, o czym orzekł jak w punkcie pierwszym sentencji wyroku, w pozostałym zakresie powództwo oddalił, o czym orzekł jak w punkcie drugim sentencji wyroku.

Powód wygrał sprawę w 70,72%. Pozwani wygrali sprawę w 29,28%.

Powód poniósł koszty procesu w łącznej wysokości 6.256,00 zł, na którą składa się opłata od pozwu w wysokości 1.456,00 zł, wynagrodzenie należne radcy prawnemu w dwukrotnej stawce minimalnej (4.800,00 zł).

Powodowi należy się zwrot kosztów procesu w wysokości 4.424,24 zł ($6.256,00 \text{ zł} \times 70,72\%$).

Pozwany K. J. (1) poniósł koszty w wysokości 4.817,00 zł, na którą składa się kwota wynagrodzenia należnego radcy prawnemu w dwukrotnej stawce minimalnej (4.800,00 zł) i opłata skarbową od pełnomocnictwa (17,00 zł).

Pozwanemu K. J. (1) należy się zwrot kosztów procesu w wysokości 1.410,41 zł ($4.817,00 \text{ zł} \times 29,28\%$).

Wobec powyższego sąd na podstawie przepisu art. 100 k.p.c. w zw. z §2 ust. 2 w zw. z §6 pkt. 5 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28.09.2002 roku w sprawie opłat za czynności radców prawnych oraz ponoszenia przez Skarb

Państwa kosztów pomocy prawnej udzielonej przez radcę prawnego ustanowionego z urzędu zasądził od pozwanych solidarnie na rzecz powoda kwotę 3.013,83 zł (4.424,24 zł – 1.410,41 zł), o czym orzekł jak w punkcie trzecim sentencji wyroku.

Pozwany K. J. (2) był reprezentowany przez radcę prawnego, który nie wniósł o zasądzenie kosztów procesu na rzecz pozwanego.

Wobec powyższego sąd na podstawie przepisu art. 100 k.p.c. zasądził od pozwanego K. J. (2) na rzecz powoda kwotę 1.410,41 zł należnych powodowi zgodnie z wynikiem procesu kosztów procesu, o czym orzekł jak w punkcie czwartym sentencji wyroku.

Powód wniósł o nadanie wyrokowi R. natychmiastowej wykonalności, którego nie uzasadnił, a brak jest podstaw do nadania wyrokowi rygoru natychmiastowej wykonalności z urzędu.

Wobec braku przesłanek z art. 333 § 1 i 3 k.p.c. sąd wniosek o nadanie wyrokowi rygoru natychmiastowej wykonalności oddalił, o czym orzekł jak w punkcie piątym sentencji wyroku.